

1

До: 44-то Народно събрание

от адв. Асен Стоянов Карагъзов от САК,
личен номер 1900637510, с адрес за
съобщения: гр. София 1606, бул. „Христо
Ботев“ №41, ет. 5, ап. 16, тел.: 0877 036.734,
email: asen@apexlawyers.bg

Относно: Законопроект за изменение на
Закона за здравето от 05.05.2020 г. (наричан
по-долу „законопроекта“)

Уважаеми народни представители,

Предложените от Министерския съвет изменения на разпоредбите на чл. 63 от Закона за здравето предоставят на министъра на здравеопазването **неограничено по обхват и времетраене правомощие** да определя мерки срещу разпространението на заразни болести на територията на страната. Проектозаконът **не конкретизира по задоволителен и конституционен съобразен начин** предпоставките, при които министърът на здравеопазването може да упражни правомощията си по чл. 63, ал. 1 и ал. 2 от Закона за здравето. Макар че в предложената редакция на чл. 63, ал. 1 се споменава, че министърът на здравеопазването може да обяви извънредна епидемиологична обстановка „по предложение на главния държавен здравен инспектор според степента на опасност от разпространение на заразна болест“, текстът на разпоредбата не съдържа **никакви ориентири (критерии) за това каква следва да бъде тази опасност** (напр. висока, средна, ниска, непосредствена или потенциална опасност) преди министърът да упражни споменатото правомощие. След като министърът на здравеопазването може при обявена „извънредна епидемиологична обстановка“ да въвежда „временни противоепидемични мерки“, включително такива, които ограничават упражняването на конституционно гарантирани права на гражданите, повече от наложително е законът да конкретизира обстоятелствата (естеството и интензитета на опасността), при които министърът може да обяви, че е налице извънредна епидемиологична обстановка.

Предложените изменения на чл. 63 от Закона за здравето **не фиксират нито първоначалния, нито максималния срок на отделните противоепидемични мерки, не предвиждат и извършването на периодичен преглед на състоятелността и обосноваването на въведените мерки, както и не гарантират, че отделни ограничителни мерки няма да бъдат въведени (включително изменени или отменени) произволно, дискриминационно или по политически или други причини, а ще са резултат от обективен анализ на наличните независими и експертно проверени научни данни за разпространението и начините за преодоляване на опасността от съответните заразни болести.**

Проектозаконът за изменение на Закона за здравето не гарантира, че ограничаването на правата на гражданите през периода на обявена извънредна епидемиологична обстановка ще бъде „в неизбежно необходимия обем и продължителност“⁴¹, както например е предвидено в чл. 52, ал. 1 от Закона за защита при бедствия, което създава значителен риск от въвеждането на мерки, които противоречат на Конституцията или на международни договори, по които държавата ни е страна, като Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и Международния пакт за граждански и политически права.

Въз основа на гореизложеното предлагам следните изменения на разпоредбите на чл. 63 от Закона за здравето:

В чл. 63 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) В случаите, когато броят на заболелите от заразна болест или епидемичното разпространение на заразно заболяване представлява сериозна и непосредствена опасност за живота и здравето на хората, министърът на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор със заповед обявява извънредна епидемиологична обстановка. Министърът на здравеопазването въвежда временни протиепидемични мерки на територията на страната или на отделен регион за целите на предотвратяването, забавянето или контрола на разпространението на заразното заболяване или за осигуряване на необходимите или за по-ефективно използване на наличните човешки и материални ресурси за предоставяне на медицинска помощ на болните, заразноносителите и контактните лица. Министърът на здравеопазването отменя заповедта за обявяване на извънредна епидемиологична обстановка незабавно след отпадането на причините, послужили като основание за издаването ѝ, като в този случай въведените във връзка с разпространението на заразното заболяване протиепидемични мерки престават да се прилагат занаяпред.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„Конкретните протиепидемични мерки по ал. 1 се определят с акт на министъра на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделен регион или на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област или община. Мерките, които засягат или ограничават признати от Конституцията или международни договори, по които Република България е страна, права и свободи на гражданите, трябва да са пропорционални на преследваната с тях цел, като същите подлежат на периодично преразглеждане и актуализация, но не по-рядко от веднъж на две седмици. Мерките са пропорционални, когато засягат правата и свободите на гражданите в минимална

степен и за минимален период от време, за да се позволи предприемането на необходимите мерки за постигане на целите по ал. 1. Мерките се въвеждат със заповед по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс или с наредба, която се обнародва незабавно в следващия брой на „Държавен вестник“. Министърът на здравеопазването отменя или изменя акта, въвеждащ противоепидемична мярка по ал. 1, след отпадане на причините, послужили като основание за въвеждането ѝ, както и в случаите, когато мярката е непропорционална спрямо целите, които преследва.“

10.05.2020 г.

Asen
Stoyanov

С уважение: Karagyozev

Digitally signed by
Asen Stoyanov
Karagyozev
Date: 2020.05.10
20:23:25 +03'00'

